

Izreka

Članak 10. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ treba tumačiti u smislu da se protivi primjeni poreza na darovanja kao što je onaj u glavnom postupku ako taj porez ne poštuje granicu od 10 % naplatne raspodjele predviđenu tim člankom, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

(¹) SL C 142, 12.5.2014.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 26. veljače 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali protiv Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi, sous concordat préventif, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi

(Predmet C-104/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 288. stavak 3. UFEU-a — Borba protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama — Direktiva 2000/35/EZ — Članci 2., 3. i 6. — Direktiva 2011/7/EU — Članci 2., 7. i 12. — Zakonodavstvo države članice koje na štetu vjerovnika države omogućuje izmjenu kamata na tražbinu nastalu prije tih direktiva)

(2015/C 138/26)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali

Tuženici: Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi, u postupku predstečajne nagodbe, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi

Izreka

Članak 288. stavak 3. UFEU-a i članak 3. stavak 3. i članak 6. Direktive 2000/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. lipnja 2000. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama kao i članke 7. i 12. Direktive 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama treba tumačiti na način da im nije protivno to da država članica, koja se koristi mogućnošću predviđenom u članku 6. stavku 3. točki (b) prve od tih direktiva, može tijekom roka za prenošenje druge od njih donijeti zakonodavne odredbe poput ovih u glavnom postupku koje mogu na štetu vjerovnika države izmijeniti kamate na tražbinu nastale kao rezultat izvršenja ugovora sklopljenog prije 8. kolovoza 2002.

(¹) SL C 184, 16.6.2014.